

Σω̄ Θεῶ

Διασκέψεως μετροφυσικῆς

DE

NECESSITATE ET CON- TINGENTIA.

Thesis I.

Vàm necessaria Necessarij & Contingentis sit cognitio, insignes per quàm, ac maximi usus id testatum faciunt. Etenim non tām in Philosophiaꝝ quam Theologiaꝝ pomarijs versantibus, jucundissima, utilis & apprimè necessaria videatur : Quandoquidem Philosophus in doctrina hac, de Necessitate & Contingentia, percipit & intelligere discit, qualis sit & cohærentia & Ordinatio causarum & effectuum : quā intellectā & perspectā, non de rerum necessitate duntaxat, verūm etiam de scientiarum rectitudine, rectè judicare ei haud erit difficile. Theologus v. ex doctrina hac, occasionem sibi sumere potest, ostendendi, Providentiam divinam neq; Necessitati neq; Contingentiꝝ obstat. Cl. Præcept. noster J. Mart. Exer. Metaph. l. i. Ex. s. theor. i.

II. Originem nominis Necessarij à Cessando esse, quòd in eo minimè sit cessandum, Donatus ait; vel quod Nec esse possit, ut sentit Scal. de causis L. L. c. 166. Græcis ἀναγκαῖον dicitur.

III. Quadruplex verò Necessarij, ab Aristotele lib. 5. Met. cap. 5. ponitur homonymia: Nam Necesarium i. dicitur id, quod et si non est causa rei, sicut tamen illam comitatur, ut absq; eo res vivere,